De la o săptămînă la alta

CASCADA TINEREȚII

Campionatul acesta al cărui început fără conținut satisfăcător a făcut uitat caracterul lui jubiliar, își justifică totuși semnificația prin abundența de debuturi în cele 14 echipe ale Diviziei naționale A, cea mai consistentă de pînă acum în fotbalul nostru.

Noul sezon fotbalistic a primit, de la prima etapă, o infuzie puternică de tinerețe și de atunci, duminică de duminică, noi nume, necunoscute publicului larg al stadioanelor, au populat formațiile apărute în presă. Tineri jucători din categoriile inferioare au spart curajos plafonul sonic al campionatului. Unii dintre ei s-au înscris pe orbita atenției generale a iubitorilor fotbalului și a celei speciale a selecționerului unic și a celorlalți tehnicieni ai federației.

40 de debutanți în primele patru etape de campionat, iată o cifră record în materie de promovare a tineretii. cu un ultim exponent, Gh. Tătaru, de la Steaua. În 20 de minute, atît cît a jucat cu Steagul roșu, acesta a șutat o dată în bară și a doua oară în plasă. De la Angelescu, explozivul debutant care, după prima apariție în Divizia A, a făcut un salt miraculos în echipa națională, și pînă la acest Tătaru II, înscris pe agenda lotului de tineret numai după cîteva curse pe extrema stîngă, tineretul exaltă de bucurie. A fost luat în considerație mai mult ca oricînd și speră la consacrare. Nume noi în echipele divizionare, în toată gama loturilor reprezentative, iată o încurajare firească pentru orice tînăr fotbalist care, dintr-o formație raională, orășenească sau regională tinde mai departe, aspiră să joace pe marile stadioane ale țării și Europei.

În climatul favorabil afirmării tineretului, inițiativa revistei noastre de a apela la cititori pentru a ne recomanda tinere talente încă necunoscute s-a bucurat de un succes care a depășit mult așteptările. În fapt, am dat fiecărui cititor mandatul de selecționer unic și iată că după mai puțin de două luni de la lansarea apelului, am înregistrat cifra de 1 000 de propuneri. Cu toate că nu era în intenția noastră organizarea unor trialuri pentru jucătorii recomandați de cititori, avalanșa de scrisori ne-a stîrnit curiozitatea de a sonda valoarea acestor semnalări de talente. Trebuie să mărturisim că am așteptat cu emoție verificările făcute între ultimele două apariții ale revistei noastre, la Pitești și București.

Am avut plăcerea să constatăm că tinere talente există cu adevărat, ele trebuie numai căutate. Din 93 de participanți la trialurile amintite, au fost reținuți de antrenori 9 jucători tineri, de reală perspectivă, dintre care trei au fost solicitați de antrenorul lotului reprezentativ de juniori, Gh. Ola. Jocurile au fost deosebit de atractive prin atmosferă, dorință de afirmare și recoltarea elementelor celor mai dotate. La meciuri au venit să asiste cititorii care au propus jucătorii, rudele acestora, chiar și spectatori au venit din curiozitate, să vadă ce pot tinerii propuși. La Pitești, de pildă, au fost 1 000 de spectatori în tribune. Reportajul pe care-l publicăm în acest număr despre talentele evidențiate este în sprijinul tezei juste că tineretul abundă în talente în fotbal, cu toată diminuarea posibilităților de joacă pentru copii, și că în special provincia continuă să fie rezervorul cel mai important. Negativismul manifestat în această privință de mulți specialiști este dezmințit de realitate. De altfel, chiar cu prilejul acestor trialuri am constatat că antrenorii nu dau importanță recoltării de tinere cadre care pot ajunge la nivel divizionar în scurt timp. De pildă, la Pitești a lipsit antrenorul de la Oltul Rm. Vîlcea a cărui echipă are nevoie de jucători talentați. La această verificare antrenorul Ștefan Vasile de la F. C. Argeș a reținut doi tineri fotbaliști apți să-i introducă în lotul echipei divizionare A, dar a trebuit să renunțe cu regret la acești doi jucători, evidențiați din regiune, din cauza lipsei posibilităților materiale de a-i aduce la club și a se preocupa de ei. F. C. Argeș este actualmente un club de fotbal experimental pentru o viitoare înfățișare a cluburilor de fotbal. dar ce fel de club este acesta care nu poate cuprinde mai mult de 20 de jucători în lotul său divizionar ?

Tineretul este entuziast, plin de pasiune. de aceea este absolut necesar să i se acorde atenție. Elementele talentate trebuie căutate și cultivate cu interes, în așa fel încît să nu fie nevoie să așteptăm ani de zile pînă vom avea o promoție de jucători formați pe o filieră cu mai multe trepte de școlarizare, ci să ne preocupăm pînă atunci și de acei jucători produși în mod întîmplător pe miile de terenuri de fotbal improvizate din satele și orașele țării.

Ecoul produs de inițiativa revistei noastre de a căuta tinere talente cu ajutorul cititorilor și primele ei rezultate pozitive constituie dovada de netăgăduit că asemenea acțiuni de depistare a talentelor necunoscute, organizate pe o scară mai largă, cu deplin sprijin din partea forurilor interesate, pot avea rezultate nebănuite.

Cascada tinereții din această toamnă animă tabloul amorf al primelor patru etape în care rutinizarea și plictiseala se înlătură greu. Multe din elementele noi se afirmă cu tărie. Vîrsta de 25 de ani a început să fie „bătrînețe" în fotbal. Îndrăzneala de a promova prinde aripi. Pentru jucătorii consacrați acest fenomen nu trebuie să fie un semnal de alarmă ci o revenire la pasiunea care i-a consacrat. La 23 de ani, Pîrcălab era sătul de glorie și de atunci, de acum doi ani, s-a delăsat continuu. La 25 de ani problemele de viață ale unui fotbalist frunțaș internațional sînt rezolvate în ciuda criticilor aduse statutului jucătorilor. Din momentul îndeplinirii unor obiective de viață, începe delăsarea. Iată de ce jucătorii cu state de serviciu trebuie să se sesizeze. La timpul lor și ei au fost la fel de talentați ca acei tineri de azi care asaltează porțile consacrării. Dar neglijînd pregătirea, an de an, ei sînt ajunși de pe urmă de tineri. Iată de ce diferențele de comportare și chiar de valoare au devenit sensibile între jucătorii consacrați și debutanți.

Generația de tineri fotbaliști, debutantă în ediția jubiliară a campionatului, trebuie învățată că anii de consacrare se obțin prin muncă intensă și îndelungată și că satisfacțiile de orice fel trebuie înțelese ca necesități și stimulente pentru cele mai bune condiții de obținere a măiestriei în fotbal și nu ca o invitație la trîndăveală. În această direcție, rolul cel mai important revine conducerilor și antrenorilor cluburilor care, după cum se prezintă situația actuală, n-au dat dovadă pînă în prezent de inițiativă și suficient spirit de răspundere.

Aurel NEAGU

CE ESTE ȘI CE URMĂREȘTE DIRECȚIA TEHNICĂ F.R.F.

De vorbă cu prof. ANGELO NICULESCU despre rolul și atribuțiile noului organ federal, precum și despre cîteva probleme ale fotbalului

În nomenclatorul federației a apărut o nouă funcție: aceea de director tehnic, care i-a fost încredințată antrenorului prof. A. NICULESCU.

În ce constă această noutate, care sînt rolul și atribuțiile direcției tehnice, ce probleme sînt cuprinse în sfera sa de activitate — la toate acestea ne răspunde mai jos prof. Angelo Niculescu, în cadrul unei convorbiri care a abordat și alte aspecte din actuala activitate fotbalistică.

— Pentru că nu-i vorba numai de un termen, ci și de o funcție nouă, cred că este necesară, mai întîi, o definire a sa.

— Am să fac acest lucru subliniind că înființarea direcției tehnice aduce o trăsătură practică nouă în felul de a lucra față de trecut. **Organele federale nu-și vor concentra aproape în exclusivitate atenția și eforturile, ca pînă acum, spre echipele naționale, lăsînd pe plan secundar, sau ignorînd chiar, activitatea generală a fotbalului,** a masei de echipe de club, cu toate problemele lor metodice și tehnice.

Federația acordă și va acorda o atenție egală acestor două importante sectoare, precis delimitate: **loturile reprezentative, de care se ocupă selecționerul unic, C. Teașcă, și activitatea generală a fotbalului, cu toate problemele tehnico-metodice, care revin direcției tehnice.**

Aceasta este noutatea de continut față de direcția sau directorul tehnic din alte părți, unde acestuia îi revine și sarcina de a se ocupa de echipa națională. Realitățile fotbalului nostru au determinat însă această delimitare de atribuții între sectoare care, firește, rămîn strîns legate între ele.

— Există totuși, în prezent, impresia că atenția federației se îndreaptă aproape numai spre reprezentativă.

— Într-adevăr, așa este, dar există motive puternice ca federația să manifeste o astfel de preocupare. **Activitatea echipei naționale are obiective — imediate sau mai îndepărtate — foarte importante și în primul rînd preliminariile turneului olimpic și apoi cele ale campionatului mondial.** În afară de acestea, sînt obligații bilaterale contractate care trebuie respectate: meciurile cu fotbaliștii maghiari, polonezi și vest-germani, examene dificile care trebuie bine pregătite. **Or, timpul scurt și situația din fotbalul nostru nu îngăduie tergiversări sau amînări în luarea — cu precădere — de măsuri urgente pentru crearea condițiilor absolut necesare formării și pregătirii unei reprezentative capabile să facă față cu succes activității internaționale.**

Pe cît vreme, **acțiunea de reorganizare** — în toate sectoarele **— a fotbalului, în scopul ridicării sale calitative, aceasta este o muncă de durată,** care trebuie bine pregătită și însoțită de măsuri mult chibzuite. Sînt de rezolvat probleme multiple, vitale, pentru fotbalul nostru și orice grabă poate compromite succesul acțiunii.

— Ce rol are și ce atribuții îi revin direcției tehnice în cadrul acestei acțiuni?

— În sprijinul reorganizării și al asigurării unor perspective certe, s-a simțit nevoia unui **organism tehnico-metodic care să îndrume fotbalul pe un făgaș propriu, solid, pe care să-și dezvolte o concepție modernă de joc,** cu trăsături în concordanță cu particularitățile jucătorilor noștri. **Direcția tehnică are menirea să stabilească și să dezvolte o orientare de mare eficiență în procesul de instruire și joc.**

Sfera preocupărilor sale este precisă: control și îndrumare asupra întregii activități de instruire, cu toate problemele pe care le ridică, de natură metodică, tehnică și disciplinară: munca antrenorilor, perfecționarea lor, precum și formarea de noi cadre, prin cursul de doi ani; accent special pe procesul de instruire a copiilor și juniorilor și organizarea unor cursuri speciale pentru antrenorii lor; schimburi de experiență între antrenorii noștri precum și între ei și tehnicieni străini; consolidarea și coordonarea colegiului central și a celor locale de antrenori; elaborarea unor materiale în vederea precizării și susținerii unei concepții de antrenament și de joc, ca izvor de inspirație pentru echipele de performanță; redactarea unui buletin tehnic ca mijloc de răspîndire a noutăților din fotbalul mondial; stabilirea, în colaborare cu centrul de cercetări științifice și cu I.C.F., a unei tematici de cercetări privind cele mai actuale probleme ale modernizării procesului de instruire; respectarea liniei metodice; depistarea de noi elemente tinere talentate etc. Cum se vede, o sferă largă de preocupări.

— Într-adevăr. Ce măsuri a luat însă, federația, în lumina celor arătate?

— În momentul de față, lucrările în această direcție, ca, de altfel, și în altele, **au caracterul unei intense munci de studiu, documentare și largă consultare, urmînd ca în scurt timp, pe baza lor și a concluziilor comisiilor și colegiilor centrale, să fie definitivat întregul plan de măsuri.** Pe temeiul acestuia va începe munca noastră de punere a fotbalului pe un fundament solid, cu obiectiv final — progresul său tehnic, la nivelul și în ritmul evoluției pe plan internațional.

— Asta înseamnă că direcția tehnică n-a intrat în... funcțiune...?

— Funcționează, dar nu în plin, cum se spune. Pentru început **am efectuat cîteva controale, timp de o săptămînă, la antrenamentele echipelor fruntașe din București și Tg. Mureș, iar la capătul lor am comunicat antrenorilor respectivi observațiile și îndrumările noastre.** De altfel, în centrul preocupărilor noastre va sta permanent munca de pregătire la toate echipele, de sus pînă jos, și în special a celor de performanță, pentru că **există o strînsă legătură între instruirea la cluburi și loturile naționale.** Cluburile constituie rezervorul de jucători al reprezentativelor. Cu cît vor fi mai bine organizate, mai puternice și mai rodnice în activitate, cu atît va fi mai ușoară sarcina selecționerului unic, iar evoluția loturilor la un nivel mai ridicat. Simpla precizare a acestei interdependențe subliniază direcția în care vom acționa sistematic și permanent, pentru a realiza o instruire de calitate, care să ridice jucătorii pe treptele măiestriei.

În mod special **vom cere antrenorilor să desfășoare o muncă preferențială, ca să spun așa, cu selecționabilii, fără ca aceasta să însemne o slăbire a interesului și exigenței față de pregătirea celorlalți jucători,** pentru că și dintre aceștia se pot ridica elemente apte de selecționare.

— În legătură cu aceasta însă, se ridică o problemă: vor fi jucători care în lot vor juca într-un sistem sau variantă — și la echipele lor în altul?...

— În condițiile unei echipe naționale, clădite pe alte baze și principii de joc decît pînă acum, **o asemenea situație există în mod inevitabil o perioadă de timp.** Și este normal să se întîmple așa. **Nu se poate realiza, din punct de vedere al concepției de joc și al tacticii, într-un timp relativ scurt, cu cei aproape 300 de jucători din Divizia A, același rezultat care este posibil — e drept, cu eforturi intense — numai cu 20—25 jucători, cîți are lotul național. Cu timpul** însă, se va săvîrși și armonizarea necesară de principii de joc și **din acel moment loturile naționale nu vor mai pretinde măsuri speciale de pregătire.** Această armonizare este cu putință pentru că **în concepția de joc ce se imprimă echipei naționale sînt elemente sau trăsături ale fotbalului modern, comune cu felul de joc al echipelor de club.** Dezvoltarea jocului ofensiv al fundașilor sau a elasticității, de pildă, sînt caracteristici pe care — pentru a fi în pas cu evoluția pe plan internațional — echipele noastre trebuie să le dezvolte.

Fără doar și poate că dorința federației este **să existe cît mai multe formații de club puternice, cu personalitate exprimată printr-un stil propriu de joc, rezultat din particularitățile jucătorilor,** echipe care să asigure în orice moment o largă bază de selecție, cu mulți jucători „buni pentru reprezentativă".

— Dar pentru „fotbalul de jos" ce veți întreprinde?

— Mai întîi aș vrea să subliniez atenția pe care o vom acorda și Diviziilor B și C, pentru ca prin diferite măsuri să le impulsionăm **și să devină competiții de nivel tehnic ridicat, care să furnizeze echipe și elemente capabile să facă față cerințelor unei categorii superioare.** Intenționăm să organizăm jocuri între selecționate de serii pentru a crea astfel un puternic stimulent în rîndurile jucătorilor.

Cît privește marea masă a echipelor de jos, ea va forma un capitol important în activitatea noastră. **Calitatea instruirii lasă mult de dorit în acest sector** care constituie **baza de masă a fotbalului și care trebuie tranformat într-un veritabil și nesecat izvor de cadre.** De aceea, paralel cu măsurile federației privind întărirea secțiilor și comisiilor locale, îmbunătățirea organizării competițiilor și arbitrajului etc., direcția tehnică se va preocupa îndeaproape, prin organele locale, de **modul cum se desfășoară antrenamentele și ce îmbunătățire a lor calitativă, mai ales la copii și juniori, în a căror activitate trebuie făcută ordine din toate punctele de vedere.** Vom elabora metode și mijloace de selecție, vom sprijini antrenorii permanent. O serie de jocuri între selecționate regionale sau interorașe vor asigura juniorilor, ca și seniorilor de altfel, o activitate mai intensă și vor constitui în același timp mijloace de depistare a unor noi elemente. Iată, în linii mari, ce ne propunem să realizăm și în acest sector.

— O ultimă întrebare: cu cine și prin cine veți lucra și ce forme veți folosi?

— Ne bizuim pe tehnicienii federației, antrenorii federali (Dincă Schileru, C. Braun-Bogdan, Gh. Ola) și colegiul central, pe colegiile regionale (care trebuie să devină **organe viabile, cu un simț de răspundere mult sporit),** precum și — cum se proiectează să se creeze — **pe antrenorii regionali.** De asemenea contăm pe antrenorii cluburilor — factori de prim ordin —, **cu care dorim să închegăm reale relații de colaborare și sprijin în munca tehnico-metodică.** Iar ca forme sau căi de lucru vom folosi controalele de sprijin, discuțiile analitice, exemplificările, convorbirile și consultările periodice, într-un cuvînt, tot ceea ce poate contribui la îmbunătățirea și perfecționarea procesului de instruire în vederea fundării unui fotbal modern, așa cum dorim cu toții.

Petre GAȚU